

پروژه‌های جهان، متحد شوید!

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

در «جزیره ثبات» آتش فشان است

بارۀ مصاحبه اخیر شاه در کاخ نیاوران

گسترش جنبش مردم بر پایه بحران اقتصادی رژیم استبدادی شاه را دچار لرزه می‌رساند. آری، در «جزیره ثبات»، آتش فشان بلایه دولت دانه به تهدید مبارزان ضد رژیم داریوش همایون سخنگوی دولت و سرانجام به ۱۳ اردیبهشت ۱۳۵۷ در کاخ نیاوران گمان «رسانه‌های گروهی»، همه حال پر مغشای رژیم و توسل‌های بحری به تهدید و تضییق نظامی است که فساد و تباهی آن بیش از بالا شده است. حرف سخنگویان رژیم اینست: لی باید به آزادی‌های اعطاء شده، به «فضای بی» دلخوش باشند و پا را از خطی که به فراتر نگذارند و خیال ایجاد تحول اساسی برون کنند، والا آنچه که دیدند، از چشم شاه در نیاوران گفت: «این آزادی‌های ادیم، اینها، برآه افتادند و فکر کردند که نوشن در اینجا و سه تا تلفن زن به اروپا امید تقسیم مجدد مملکت اسکان دارد. که امکان ندارد. ما که نمی‌گذاریم. کسانی نشان برای وطنشان می‌سوزد، نخواهند گذاشت ی بشود. فکر می‌کنید قوای مسلح مملکت ود؟»

ما ببینیم این «آزادی‌های که ما داده ایم، از ست خود شاه حدود و تقویر این «علیه» بود را چگونه می‌فهمد؟ غیر تکرار روزنامه از شاه می‌پرسد: تک حزبی را نگاه خواهیم یا بنا به پخصت روز، این را تبدیل به چند حزبی یا طور دیگر خواهیم کرد؟ و شاه می‌گوید: «در نهاد «رستخیز»، تمام حزبها منی همه نوع سلیقه‌ها ممکن است باشد. به اصل معتقد باشند. اگر کسانی به «اصل» نند، که نمیتوانم غیر از این بگویم، که این این وحشیگری‌های این چند روز اخیر را ما اصلا ملتفت نیستند که «اصل چیست» آن، متوجه باشند یا نباشند. خوب! این خواهند بود؟ این، میخواهید در کجاشکل و ما از شکل این اشخاص چه استفاده ای وضع تک حزبی یا چند حزبی یا پیشتروت و ط و مربوط به اخلاق و خصوصیات یک ملت زی که فقط باز تکرار میکنم «اینستکه» رگروانه از نظام سیاسی غرب دنباله‌روی بکنیم.

مطلب روشن است. باید تنها یک حزب باشد، نگاه شهنشاه رستخیز که یک «نهاد» ایرانی است! و این حزب و همه مردم باید پیروی کنند و این اصل مطلق هم اصل است یعنی قبول تسلط ابلی خاندان پهلوی بر و غارتگرانه‌ی جاسه! و کسی که اصل نباشد کارش «وحشیگری» است. اما در تنها حزب جلوی جامعه که به حرف شاه حتی و خصوصیات ملت، ایران ناشی شده، شاه مصاحبه، در پاسخ مدیر «صدای سیمای ایران»، روی آن اسم قشنگ زبیلی می‌نهد «رستخیز» روز که: «بله! رستخیز حزب فدرا گیر است. ما همه ملت است. کما اینکه باید باشد. هم هستیم. پس فردا هم که آمدند، گفتند: تشکیلات می‌خواهد. این، اداره می‌خواهد. مردم گوش داد. کم کم یک یخ خورده بعضی دنباله در صفحه ۲

هدف‌های بزرگ انقلاب پیروزمند هفتم ثور

نور محمد تره کی صدراعظم جمهوری دموکراتیک افغانستان، طی سخنرانی خود که ۱۲ اردیبهشت از آزادی کابل بخش شد، نجات اساسی سیاست حکومت جدید را اعلام داشت و گفت: اجرای سیاست مستقل و صلح‌دوستانه عدم تمهد، بیطرفی مثبت و فعال برپایه اصول همزیستی مسالمت آمیز، تحکیم روابط حسن همجواری با همه کشورهای منطقه، گسترش همه جانبه روابط دوستانه با همسایه کبیران اتحاد شوروی، جهات اساسی سیاست خارجی ما را تشکیل میدهد.

حکومت جدید هوادار حفظ صلح، خلع سلاح همگانی و کامل، برچیدن پایگاه‌های نظامی موجود در اراضی بیگانه، گسترش و تحکیم روند تشنج‌زدایی، پشتیبانی جنبش‌های رهایی بخش ملی خائلی آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین، پشتیبانی خائلی عرب در مبارزه آنها برای آزاد کردن اراضی اشغال شده از طرف اسرائیل و خواست عادلانه خلق عرب فلسطین برای تشکیل دولت مستقل فلسطین است.

نور محمد تره کی خاطر نشان ساخت که دفاع از تمامیت ارضی، حاکمیت ملی و استقلال کشور، دفاع از دست آوردهای انقلاب ۷ ثور و ایجاد وحدت واقعی کلیه نیروهای ملی، ترقیخواه و میهن‌پرست وظیفه مقدم حکومت جمهوری دموکراتیک افغانستان است. در مورد وضع اقتصادی کشور، صدر اعظم بر ضرورت رفع سریع عقب ماندگی اقتصادی، ایجاد اقتصاد مستقل ملی، صنعتی کردن کشور و بالا بردن سطح زندگی اهالی تکیه کرد. او گفت برای نیل به این هدف لازم است بسود دهقانان زحمتکش اصلاحات ارضی دموکراتیک انجام گیرد، اراضی بایر دایر گردد، مناسبات فئودالی و مافیل فئودالی منفی شود، بخش دولتی اقتصاد از طریق برنامه ریزی علمی گسترش یابد، بهره برداری از منابع طبیعی تحت کنترل مؤثر قرار گیرد، حیات اجتماعی برپایه دموکراسی استوار گردد، مسئله ملی بطور عادلانه حل شود، نفوذ استعمار نو، امپریالیسم و وابستگی به آن در عرصه‌های گوناگون اقتصاد، فرهنگ و ایدئولوژی ریشه کن گردد.

صدر اعظم تصفیه دستگاه دولتی از عناصر ضد انقلابی و ضد دموکراتیک، تقویت ارتش رهایی بخش جمهوری دموکراتیک افغانستان، تأمین کامل حقوق عادلانه سربازان و افسران میهن پرست و در وهله اول تأمین حق شرکت وسیع آنان در زندگی اجتماعی و سیاسی کشور را خاطر نشان ساخت.

تضمین حقوق و آزادی‌های دموکراتیک، برآوردن خواسته‌های سیاسی و اقتصادی قشر های وسیع خلق - کارگران، دهقانان، پیشه وران، روشن فکران، بزرگان، کوچک و روحانیان میهن پرست - تصویب و اجرای قوانین دموکراتیک در کلیه عرصه ها، افشاء قوانین و مقررات متایر با اصول انقلاب و تأمین برابری حقوق زنانه نیز از جمله اقدامات حکومت جدید خواهد بود.

نور محمد تره کی لزوم تجدید نظر بنیادی در بودجه دولت بمقتور افزایش اختیارات صنعتی، آموزشی و بهداری، اهمیت اجرای آموزش ابتدائی اجباری و رایگان، مبارزه مؤثر با بیسوادی، گسترش آموزش رایگان متوسطه و عالی بمقتور پرورش کادر های علمی و فنی و ایجاد خدمات پزشکی رایگان را خاطر نشان ساخت و در پایان سخنانش چنین گفت: «اکنون که شورای انقلابی و حکومت انجام وظایف تاریخی شگرف و مهمی را بر عهده گرفته اند، ما از همه خلق دعوت میکنیم که صفوف خود را تحت رهبری حزب دموکراتیک خلق افغانستان، زیر پرچم وحدت و اتحاد کلیه نیرو های ملی، دموکراتیک و ترقیخواه متحد سازند تا انقلاب ملی افغانستان را به پیروزی نهائی برسانند.»

خبرنگار ویژه روزنامه «لوموند» طی گزارش مفصلی که از کابل فرستاده و در شماره ۱۳ مه آن روزنامه درج شده است می‌نویسد: «محمد هاود پس از دنباله در صفحه ۲

تسلیم بلا شرط بخاطر جلب حمایت امریکا و کارتل

کنفرانس «اوبک» در طائف (عربستان سعودی) و دور دیگری از مذاکرات نفت بین دولت ایران و کنسرسیوم، که هر دو اواسط اردیبهشت ماه برگزار شد، فرصتهای مناسبی بود برای دفاع از منافع همه کشورهای نفت خیز در حال رشد و هم چنین پایان دادن به تسلط غارتگرانه کنسرسیوم بر نفت ایران. ولی سیاست تسلیم بلا شرط شاه، بخاطر جلب حمایت امپریالیسم امریکا و کارتل از رژیم متزلزل خود، که اکنون با مبارزات ضد دیکتاتوری نیرومندی در داخل کشور مواجه شده، سبب شد که این فرصتها نیز بلا استفاده باقی بماند و ضربات دیگری بمنافع کلیه کشورهای عضو «اوبک» و منافع ملی ایران در نفت وارد آید.

توسانات دلار و کاهش ارزش آن در ماههای اخیر موجب شد، که لااقل ۱ میلیارد دلار از قدرت خرید در آمد نفت ایران در بازار جهانی کاسته شود. جلوگیری از افزایش قیمت نفت در کنفرانس کاراکاس در آذر ماه بوسیله دولتهای ایران و عربستان سعودی، اگر حداقل ۸ درصد پیشنهادی ونزوئلا را میبدا محاسبه قرار دهیم، نزدیک به ۱٫۸ میلیارد دلار از در آمد ایران از محل فروش نفت در سال جاری کاست. بانک ملی ایران ذخایر ارزی کشور را در ابتدای سال ۱۲٫۴ میلیارد دلار اعلام کرده است. کاهش ارزش دلار در چند ماهه اخیر، در صورتیکه نرخ دلار برای بقیه ماهها در سال جاری تثبیت شده باقی بماند، قدرت خرید این ذخایر حداقل ۱٫۲ میلیارد دلار کاهش میدهد. زنی ایران از آنچه بر شمریم تنها برای سال جاری به ۵ میلیارد دلار بالغ میگردد.

دیگر کشورهای عضو «اوبک» نیز بسته به میزان استخراج و صادرات نفت خود به بازار امپریالیستی، دریافت قیمت نفت به دلار و تسلطی که امپریالیسم امریکا و کارتل بر سیاستهای مالی و اعتباری آنان دارند از تثبیت قیمت نفت، کاهش ارزش دلار و گرانی در بازار امپریالیستی زیان فاحش می‌بینند. مثلاً زبان عربستان سعودی، از همان مواردی که برای ایران بر شمریم، قریب ۹ تا ۱۰ میلیارد دلار و مجموع زیان وارده به اقتصاد «اوبک» و رفقه بین ۲۰ تا ۲۲ میلیارد دلار دنباله در صفحه ۲

اعلامیه فدراسیون سندیکائی جهانی در مبارزات ملت ایران،

کناراش باشیم

۹ ماهه نمایشات وسیعی در تهران پایتخت ایران و شهرهای مهمی مانند مشهد، تبریز، اصفهان، قم و غیره انجام شد. در این نمایشات عظیم کارگران، دانشجویان و اقشار مختلف مردم طلب میکردند که رژیم دیکتاتوری سقوط کند و آزادی‌های دموکراتیک و سندیکائی، دموکراسی و زندگی بهتر برای مردم تأمین شود. در اثر دخالت پالیس، ارتش و ساواک دهها نمایش‌دهنده کشته و صدها تن مجروح و بازداشت شدند. فدراسیون سندیکائی جهانی که کراراً و بویژه در سالهای اخیر، به روشی خشونت آمیز دولت ایران اعتراض کرده و آنرا محکوم نموده، اکنون نیز پشتیبانی خود را از مبارزات بحق مردم زحمتکش این کشور اعلام میدارد و از تمام زحمتکشان جهان و سندیکاهدعوت میکند تا از مبارزات برادران ایرانی خود پشتیبانی کنند، نسبت به فشار بربر مشتانه با تمام قوا اعتراض و بانجن حقوق بشر شکایت نمایند.

۱۱ مه ۱۹۷۸ - ۲۱ اردیبهشت ۱۳۵۷

کنفرانس سالیانه سنتو در لندن و تلاشهای تازه رژیم

کنفرانس نوبتی وزیران امور خارجه پیمان نظامی تجاوز کار سنتو روز های ۲۰ - ۲۱ فروردین در لندن برگزار گردید. در این کنفرانس وزیران امور خارجه ایران، پاکستان، ترکیه و انگلستان و وزیر امور خارجه ایالات متحده امریکا عضو وابسته این پیمان شرکت داشتند. در جلسات کنفرانس مسائل مربوط به اوضاع خاور نزدیک، قبرس، شاخ افریقا و روابط میان خاور و باختر مورد بررسی قرار گرفت. اظهارات برخی از شرکت کنندگان در کنفرانس، و نیز اعلامیه مشترکی که در جلسه‌تهائی کنفرانس بتصویب رسید، نمودار آمنتکه دول امپریا لیستی عضو این پیمان و به پیروی از آن رژیم دیکتا توری و ضد ملی محمد رضا شاه به ثبات در قاره افریقا و اوضاع خاور نزدیک قبل از هر چیز از نقطه نظر تأمین اهداف سیاسی و نظامی و استراتژیکی امپریالیسم برخوردار میکنند. دول امپریالیستی و رژیم دیکتاتوری محمد رضا شاه منبع وخامت و عدم ثبات در اوضاع منطقه را نه سیاست تسلیحاتی و نظامیگری و سوء تصدما و تجاوز به استقلال کشور های مستقل و ملی منطقه از آنجمله در شاخ افریقا و خاور نزدیک، بلکه در کوشش کشور های مستقل و دارای رژیمهای مترقی برای دفاع از حق حاکمیت و استقلال خویش در برابر تجاوز کاری و اوج و گسترش مبارزات رهایی بخش ملی خلقهای منطقه می‌بینند. کمکهای نظامی امپریالیسم امریکا و رژیمهای ارتجاعی منطقه بویژه رژیم دیکتاتوری ضد خلقی رضا شاه به سومالی در جریان تجاوز آن به سرزمین حبشه و تحریمات آنان علیه دولت جوان حبشه دنباله در صفحه ۲

لیستین سالگرد شهادت خسرو روزبه در ایتالیا بازتاب گسترده داشت

بمناسبت بیستمین سالروز شهادت خسرو روزبه عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران و قهرمان ملی ایران، مراسم با شکوهی در ایتالیا برگزار شد. در گردهمایی مهم ضد فاشیستی و همبستگی که باین مناسبت در شهر «فیانو رومانو» محل نصب تندیس پیلاد خسرو روزبه تشکیل شد، هیئتهائی نمایندگان حزب توده ایران، سازمان جوانان و دانشجویان دموکرات ایران و نیز نیرو های دموکرات ایتالیا و جمعیت انبوهی از مردمان شهر شرکت داشتند. رفیق لوتیچی لونگو «Luigi Longo» صدر حزب کمونیست ایتالیا نیز در این گردهمایی حضور یافت و در مصاحبه‌ای که تلویزیون سرتاسری ایتالیا با او نمود اظهار داشت:

«این تظاهرات تنه‌ایمنی یک تجلیل و تجدید خاطره نیست، بلکه بیان همبستگی با مبارزان و مبارزات مردم ایران و آزادی گسترش هر چه بیشتر این همبستگی است» در این گردهمایی نمایندگان سازمانهای مختلف و از جمله نماینده حزب توده ایران سخنرانی کرد. رفیق لوتیچی لونگو بمناسبت ۲۱ اردیبهشت روز زندانیان سیاسی ایران نیز پیامی به حکمته مرکزی حزب توده ایران ارسال داشت. روزنامه «اونیتا» در شماره‌های ۱۴ و ۱۵ ماه مه مقالاتی باین مناسبت انتشار داد. جریان بر گزاری روز ۲۱ اردیبهشت در ۱۶ روزنامه معتبر ایتالیا و تلویزیون سرتاسری ایتالیا بازتاب یافت. ما جریان مشروح این مراسم را در شماره آینده «مردم» منتشر خواهیم ساخت.

در «جزیره ثبات»

هائیتلی شان شد. یک عده «کارهای دیگر داشتند. یک قدری شل شد... رستخیز امروز» آنجیزی که روز اول فکر میکردیم نیست.

ولی همین چیز «قدری شل» که ناشی از «اخلاق و خصوصیات» ملت ایران است، باید بطور انحصاری و تألیف بعنوان جنگ کلبه سابقه ها و عقاید باقی بماند و کسانی که دروازه آن قرار گیرند، به بیان شاه، شاید ایرانی باشند، ولی توقع رجوع کارمندی و دولت نمی توانند بکنند. بطور میتوان در این دنیای آشفته خطرناک، که هرروز صبح که از خواب بلند میشوید، می بینید که چه خبر است، کار را بدست افرادی سپرد که باین دستگاه و باین مملکت و باین سیاست، مستقل ملی (۱) عقیده ندارند؟

تا اینجا بمعنی قسمتی از «آزادیهای که ساداتیم» توجه فرمودید: فقط یک حزب دولتی و هر کس که در آن نیست توقع کار و مسئولیت نداشته باشد. اینک به قسم دیگر توجه فرمائید تا منظره «عطیه ملوکانه» روشن تر شود. سر دبیر «آیندگان» از شاه در باره صلاحیت محاکم نظامی می پرسد. شاه میگوید: «کارهاش که بر خلاف ماده گویا ۳۱۷ یا ۳۲۰ قانون دادرسی ارتش هست، کمافی السابق به دادرسی ارتش خواهد رفت. شیشه شکستن و این قبیل کارهاست که می رود به دادگاههای دادگستری. ولی اصل مطلب (دقت فرمائید) اصل مطلب) که جنبه خیانت بمملکت داشته باشد، کمافی السابق به دادگاه نظامی می رود.

در این جمله نیز بخش دیگر «آزادیهای که ما داریم» روشن میشود. هر کاری که اعلیحضرت بفرماید تماش خیانت میشود و آنهم می رود به دادگاه نظامی. خوب! این دیدن نظر اعلیحضرت است که البته با دید و نظر مردم تناقض فاحش دارد. مثلاً از دید مردم شاه کسی است که معادن و صنایع نفت ایران را در دست در اختیار امپریالیستی ژانرگر گذاشته و با آنکه خودش زمانی بصراحت «ژانرگ یمنی» را بمنسبت مخالفت با افزایش بهی نفت «به دوا» خوانده بود، خود به مدافع جان سوخته ثابت نگاه داشتن بهی نفت و تحکیم قرار داد اسات بار کسرسیوم یعنی یک یهودای تمام عیار مبدل گردید. ولی از نظر و دید همین شاه نفتی او در نفت چنین است: «من توانستم حقوق ملت ایران را در نفت پیدا دیگری که تصور آن ممکن بود» و بالا تر از اینهم البته نیست تأمین نمایم. می بینید که با هیچ جر تبقی نمیتوان این دو نظر را بهم نزدیک آورد.

یا مثلاً از دید مردم، مبارزانی که علیه رژیم وارد یک نبرد نابرابر و پر خطر شده اند، افرادی مترقی و ایران دوست و قداکارند ولی از نظر شاه مطلب طور دیگری است. بسخن خود او دقت فرمائید: «کم کم از آزادیهای که ما داریم» سبب شد که این قبیل اشخاص تا این حد حمایت خود را نشان بدهند و باین ترتیب سیمای کسانی که صد در صد مخالف موجودیت مملکت باین طریق هستند، ظاهر

شد. وقایع چند روز اخیر کار این افراد بود. افرادی که دیگر به رژیم و به مملکت کوچکترین علاقه ای ندارند. سراسر مصاحبه کاخ نیاوران از این قبیل در حالی موجود میباشد که نشان میدهد که از نظر این موجود مستبد و مرتجع، وی که کاغان نایفه و منچی عظیم الشان است و مخالفان او مشت خائن و جنایتکار وحشی و بقول او از زمره «ورسکستگان» سیاسی قدیمی که سلامتی پیشه وری شراب خوردند و حزب هم فقط یک حزب است و آنهم حزب فراگیرنده «رستخیز» و تکان هم بخورید خائن هستند و باید در دادگاه نظامی باندام محکوم شوید و نام این چیزها هم آزادیهای اعطائی اعلیحضرت است.

این مصاحبه، که مانند دیگر مصاحبه های شاه، با بیانی عامیانه و مغلو و درهم و از موضع تفرعت و تبختر جنون آمیز شاهنشاهی افاده شده نشانه آنست که در وجود این مرد پلید ارتجاع قرون وسطایی، فرومایگی خائنان، دغلی شایدان و قساوت دژخیمان بنحو چاره ناپذیری در هم آمیخته است. تسلط چنین جباران بزرگترین فلاکتی است که میتواند نصیب جامعه ای و کشوری شود، مردم ایران تنها زمانی میتوانند نفسی به آزادی بکشند که این بخت کم نظیر در تاریخ را از روی سینه خود دور کنند و بجای شایسته او،

تسلیم بلاشرط بخاطر

را تشکیل میدهند. این بدان معنی است که اعضاء «اولک» در سال جاری نه فقط از افزایش در آمد نفت بر حسب افزایش بهای آن «مخروم» مانده اند، بلکه ارزش واقعی همان پولی که در سطح سال گذشته دریافت میکنند، به میزان ۲۰ درصد تنزل یافته است. طبیعی است که این زبان بطور عمده متوجه عربستان سعودی و ایران است، که چنانکه میدانیم از نظر استخراج و صدور نفت مقام اول و دوم را دارند و سیستمهای مالی، اعتباری و اقتصادی آنان تماماً وابسته دلار و مطامع امریکا و کارتل است.

منطق ساده حکم میکرد که دولتهای ایران و عربستان سعودی قبل از دیگر اعضاء «اولک» در صد چاره جوئی برآمده و با تشکیل کنفرانس «اولک» به تغییر وضع اقدام کنند. لیکن واقعیت اینست که کنفرانس «مخالف» بر اثر فشار دیگر اعضاء «اولک» تشکیل شد و بر اثر لجاجت و یا دقت گرفته شود. روش خیانت آمیز دولتهای عربستان سعودی و ایران بدون اخذ تصمیم پایان یافت. بدینسان یک کنفرانس دیگر اعضاء ۱۳ گانه «اولک» در شرایطی که منافع ملی همه کشورهای صادر کننده نفت مستلزم افزایش بهای نفت و طرد دلار از عرصه معاملات نفتی است، با عدم موفقیت روبرو گردید. مسئولیت عدم موفقیت کنفرانس طائف مستقیماً با دولتهای ایران و عربستان سعودی است.

شاه که از مدتی به اینطرف سیاست تسلیم آشکار در برابر مطامع امریکا و کارتل را در پیش گرفته بود، اکنون میتواند گفت به سیاست تسلیم بلاشرط تن داده است. پیدا کردن علت عمده گرایش اخیر دشوار نیست. شاه در مقابله با جنبش ضد دیکتاتوری، که طایفه مساهلهای گذشته ضربات حساس به رژیم استبدادی و پلیسی او وارد آورده و اکنون با سرعت در حال گسترش و اعتلا است، چاره ای جز توسل به حمایت امپریالیسم امریکا و کارتل برای خود نمی بیند. لیکن بهی این حمایت، تسلیم بلاشرط و پشت پا زدن به منافع ملی و میهنی است، که در همه زمینه ها مشهود است و کنفرانس طائف نمونه تازه ای از آن را عرضه می دارد.

مذاکرات نفت بین دولت ایران و کسرسیوم نیز، که همزمان با کنفرانس طائف در تهران برگزار شد، بر پایه همان مواضع تسلیم بلاشرط شاه در برابر امپریالیسم امریکا و کارتل جریان پیدا کرد. دو سال قبل در دیماه ۱۳۵۵ دولت ایران قرار داد فروش نفت به کسرسیوم را عملاً ملق ساخت. مجموعه شرایط داخلی و جهانی طی دو سال گذشته امکانات باز هم مساعد تری برای رهایی ایران از تسلط کسرسیوم فراهم آورده و قرارداد تنگین فروش نفت به کسرسیوم را بهتوات قرار داد امتیازی از اعتبار انداخته است. آخرین دور مذاکرات نفت در نیمه اردیبهشت ماه سال جاری با کسرسیوم به اعلام لاف کامل قرار داد فروش نفت خاتمه نیافت، بلکه چنانچه میشد حسن زد بدانجا رسید که مذاکرات در باره ابقا قرار داد فعلی و یا انعقاد قرار داد تازه ای برپایه آب به وقت مساعد دیگر موکول شود.

البته انتقاد یک قرارداد جدید در اوضاع و احوال کنونی داخل کشور بمنزله ریختن نفت بر آتش خشم مردم ایران بود، که بدون آب نیز از هر سو شعله میکشد. بدینسان بر اثر تشدید مبارزه مردم ایران، خیانت جدید شاه و رژیم وی عجالتاً عقیم ماند.

شاه برای حفظ سلطنت مستبده و دیکتاتوری در داخل به توسل آشکار به نیروهای انتظامی و مسلح و در خارج به تسلیم بلاشرط به امپریالیسم امریکا و کارتل پناه برده است. این هر دو نشانه ضعف و تزلزل بیشتر رژیم ضد ملی و ضد خلقی شاه و اثرات جنبش عمومی است، که بشرط تأمین اقتصاد همه نیروهای مبارز، میتواند سرنوشت ساز باشد.

چنان

به زبانه دان تاریخ میفرستند. مبارزه دایره دار و جانپازانه مردم که هم اکنون صفحات تلبدانی در تاریخ جنبش انقلابی ثبت کرده است، بهترین میراث حتمی بودن آنروزی است که این آرزوی بزرگ به مراد پیوندد.

کنفرانس سیالیه ستو در لندن

که هنوز هم ادامه دارد، آخرین نمونه های نقش تجاوز گرانه و تحرک آمیز اعضای پیمان ستو و محافل امپریالیستی در منطقه است. از کشورهای منطقه ای عضو پیمان ستو رژیم دیکتاتوری و ضد خلقی شاه بیش از همه به لاویت فعالیتها و تحرکات و تجاوز گرانه این پیمان در منطقه، یعنی فعالیت های تحرک آمیز علیه رژیمهای مستقل و مترقی و سرکوب جنبشهای رهایی بخش ملی در منطقه علاقمند است.

طبق گزارش خبرگزاری فرانس پرس دولت ایران از اینکه جنبه دفاع منطقه ای در پیمان ستو بهرور زمان تضعیف شده، ناراضی است و معتقد است که در حال حاضر باید اصول اولیه این پیمان، یعنی دفاع منطقه ای و مبارزه علیه فعالیتها و مخرب (یعنی جنبشهای رهایی بخش ملی و مبارزات استقلال طلبانه خلقهای منطقه) مورد توجه اصلی قرار گیرد. از اینهم بالا تر، دولت ایران میخواهد که امریکا نسبت به ستو احساس مسئولیت و تعهد بیشتری از خود نشان دهد. عباس خلعتبری وزیر امور خارجه ایران در این کنفرانس اظهار داشت بانوجه، حضور شوروی و کوبا در شاخ افریقا، ایران بخصوص نگران دسترسی به دریای سرخ در آینده است. وی افزود خطراتی بصور مختلف و بطور مستقیم و غیر مستقیم وبشکل عملیات خرابکارانه امنیت ناحیه ما را تهدید میکند. (اطلاعات ۳۱ فوروردین) این واقعیت نشان میدهد که نقش ایران در اجلاس ستو، نقشی بود که مورد تمایل متجاوز ترین محافل امپریالیستی است و برای این، محافل زمینه و بهانه میسازد تا سیاست تشنج فزانی خود را پیش ببرند. رژیم ضد خلقی دیکتاتوری شاه به پیروی از سیاست و مواضع امپریالیسم امریکا خواستار آنست که ستو به هدفهای اولیه، خود باز گردد، معنی این سخن عبارتست از تقویت و گسترش اقدامات تجاوز گرانه و سرکوب جنبشهای رهایی بخش ملی در منطقه و نیز تقویت و توسعه تدارکات نظامی در منطقه ای که بلاواسطه در جوار مرزهای اتحاد شوروی است. بی اعتبار شدن نظریه قلابی در باره خطر شوروی، که این پیمان بر پایه آن ایجاد گردید، و نیز تشدید رویت ضد امپریالیستی و گسترش جنبش های رهایی بخش در میان خلقهای منطقه، دول امپریالیستی عضو این پیمان و رژیم ضد نشاندن دیکتاتوری محمد رضا شاه را (که موجودیت آن وابسته به حضور نظامی رسیاسی امپریالیسم امریکا در منطقه است) سخت نگران ساخته است.

رژیم تبهکار و مغرور محمد رضا شاهی در درون کشور با اوج مبارزات متحرکه ضد دیکتاتوری مردم ایران روبرو است. این رژیم دیکتاتور و غیرم بکار گرفتن همه شیوه های فاشیستی سرکوب و شکنجه های بهیمی بدست دژخیمان سازمان امنیت، تاکنون نتوانسته است از انفجار خشم و اعتراضات نیروهای مترقی و میهن پرست که به مبارزه بر خاسته اند جلوگیری کند. تردید نیست که تلاشهای رژیم برای تحریک و ایجاد تفرقه در میان قشرهای مختلف اهالی و سرکوب تظاهرات اعتراض آمیز بوسيله چاقو کشتن و اوباشان وابسته به دربار و سازمان امنیت وضع آنرا در افکار عمومی بدتر و پاینده تر را سست تر میسازد. به همین جهت رژیم میکوشد از طریق تقویت و تشدید نظامی و جلب هرچه بیشتر تمهات دول امپریالیستی در ستو (و در حجه اول امپریالیسم امریکا) به پشتیبانی از رژیم، خود را حفظ کند.

رژیم برای تأمین رضایت امپریالیسم سعی دارد خود را ژاندارم پر حرارت منافع غارتگرانه آنها در منطقه نشان دهد. شاه در مسافرت چندی پیش خود به معان واحد های نظامی و پاسکاهای ارتش ایران در مسقط و ظفار بازرسی نمود. چنانکه مجله شوروی «دراوژوم» اطلاع میدهد ایران در این دو منطقه متجاوز از شصت پایگاه نظامی دارد که واحد های نظامی مستقر در آن شامل متجاوز از ۱۲ هزار نفر است. مجموعه افراد نظامی ایران که بطور عمده در منطقه مجاور پامرزهای جمهوری توده ای دموکراتیک پهن استقرار دارند بیش از سی هزار نفر است. هزینه این لشکر کشی که تمام وسائل مورد نیاز آن بوسيله هواپیما از ایران حمل میشود روزانه دو میلیون دلار است. استقرار واحد های نظامی ایران در این منطقه استقلال و امنیت جمهوری توده ای دموکراتیک یمن را مستقیماً تهدید میکند.

هنگ های بزرگ انقلاب

آنکه پسرعمو و دامادش محمد ظاهر شاه را بر کنار کرد و جمهوری اعلام نمود عوامفریب شاهزاده چشم پوشید، با این وجود حکم، دست همان سلسله سلطنت داشت. قصر او جزو با تانک و توپ و پیاده نظام پاسداری، اینک دهها هزار افغان آفتاب خورده که از سر برای تماشای قصر آمده اند، مانند سربازان به طبقات بی چیز جامه تعلق دارند. . . .

هائی را که در نبرد ۷ نور شرکت کرده اند میکنند. . . لابد رژیم سابق محبوبیتی نداشت. ستونش در توده مردم چنین جنبش همگانی سبکباری پدید آورده است. . . . چاروشن آخرین بلزماندگان سلطه و جوشان مایه تیره روزی بود، بدست انقلابیو ساهلی متضادی در مبارزه برای رهایی خلق از و عقب ماندگی، صداقت و مردانگی خود را رسانده اند، تمپوانست سرور و شاهی بی پایا زجر دیده افغانستان را بر نیانگیزد. آنها، تحولات اجتماعی و اقتصادی حکومت، دموکراتیک افغانستان بازتاب نیلزمندیه ها، آرزو های خود را می بینند و با شور و شوق از آن پشتیبانی میکنند.

از جانب دیگر رژیم بخش عمده در آمد نفتی ایران را با خرید میلیارد ها دلار اسلحه نظامی به جیب انحصارات امپریالیستی امریکا و جبه سرازیر میکند. تا محلیت این محافل را از مو رژیم خود جلب نماید. مثلاً در مسافرت خود شل رئیس جمهور آلمان فدرال به ایران قرار یک یک میلیون دوست میلیون مارکی برای خرید شل و زور فری از آلمان غربی میان شاه و جهورز آلمان گذاشتند. در ساهلی اخیر ایران بزرگترین خریدار تسلیحات امریکائی از مدرا هواپیما های جنگی گرفته تا جنگ افزارهای زمینی بدل شده است. طبق آمار منتشره از جانب امپریالیستی آمریکا، ایران تاکنون بیست و سه اسلحه تنها از ایالات متحده امریکا خریداری کرده در اجلاس ستو در لندن و از امر خارجه پاکستان و ترکیه به امر روجیات محافل اجتماعی کشورهای خود در حل مشکل خاور نزدیک، اوضاع شاخ افریقا، بقایای استعمار در این قاره مواضع مغایر با مواضع امپریالیستی عضو این پیمان اتخاذ کردند. موا امور خارجه ترکیه و اوکچون، اظهار داشت که وی کاهش تشنج در جهان و منطقه را یکی از هدفهای سیاست خارجی خوش میداند. نماینده در مسئله خاور نزدیک خواستار شناسائی حقوق خلق برای تعیین سرنوشت خود و تشکیل یک دولت فلسطینی گردید و خاطر نشان نمود شناسائی این را شرط اصلی و ضروری برای استقرار صلح عادلانه در منطقه خاور نزدیک میسازد.

این موضع گیری ترکیه در قبال روش پر نماینده ایران برای تکرار سخنان، امریکا و در جهت جنک سرد، اختلاف برخوردی را به اجلاس لندن بود نشان میدهد. مردم ایران خواستار خروج کشور ما از ستو و اتخاذ سیاست بوده اند و مطمئن هستند که لازمه نبرد آنها راه، نبرد متحد همه نیروهای ضد دیکتاتوری برانداختن رژیم ضد ملی و ضد خلقی محمد است. ق - پیروز

ولخرجی از کیسه مردم

روزنامه انگلیسی «دیلی میل» در ۱۹۷۸ چنین می نویسد: «خواهر دولتی شاه ایران» که پیش در «آنتیپ» در ماشین روزنورس خود حمله چند نفر مرد مسلح نقاب دار قرار گرفت، نموده بود که جانش را از دست بدهد. آن «دست بیک و لغربی هنگمت زده است. او، آنکه چندی پیش ۱۶۰ جریب زمین در «بورلی (Beverly Hills)» خرید، اینک قصد دارد میلیون لیره خرج خانه ای به مساحت نیم هکتار که دو دریاچه بهیاض ۴ میلیون لیره و جاده ای بطول دو میل نیز در نزدیکیش ساخته خواهد اشرف ممکن است که گاهگاهی نیز، آخر در منزل جدید بگذراند. . .